

Arrest

nr. 326 857 van 16 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 21 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat E. VERSTRAETEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 2 april 2023, diende op 3 april 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 21 november 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 21 november 2024 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 03/04/2023

Overdracht CGVS: 11/05/2023

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 18 juni 2024 van 13u38 tot 17u34 in het bijzijn van een tolk Somalisch. Uw advocaat, meester Storojenko loco meester Verstraeten, was aanwezig gedurende het hele persoonlijk onderhoud. U had een

tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS op 31 juli 2024 van 8u39 tot 11u54 in het bijzijn van een tolk Somalisch. Uw advocaat, meester Elmouden loco meester Verstraeten, was aanwezig gedurende het persoonlijk onderhoud vanaf 8u46.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Samaron-clan, subclan Rer Abdi. U bent geboren in 1992 in de stad Borama, gelegen in het gelijknamige district in de regio Awdal van Somaliland.

U bent vier jaar naar de basis school gegaan in Borama. Vanwege financiële problemen konden uw ouders niet langer uw school betalen, waardoor u noodgedwongen moest stoppen. U was toen ongeveer 15 jaar oud. Vervolgens verrichtte u huishoudelijke taken in uw ouderlijke huis. U deed onder andere de boodschappen, waste de kleren, en verzorgde uw jongere broers. In 2018 ging u samen met uw vriendin N.F.A. naar de kapper om de haren te laten knippen van haar zonen. Daar leerde u A.M.M. kennen, uw toekomstige echtgenoot. Deze man behoorde tot de minderheidsclan Gabooye, subclan Mohamed Bare. Van uw eigen clan en familie is het niet toegestaan om te trouwen met iemand van een minderheidsclan. U had een geheime relatie met A. voor zes maanden voordat hij u ten huwelijk vroeg. Jullie zijn in het geheim getrouwd op 16/08/2018 onder toezicht van een religieuze man Sh. M., en twee getuigen. Diezelfde nacht bent u met uw man gevlucht naar het dorp Caasha Caddo omdat jullie verwachtten problemen te krijgen vanwege het huwelijk. U hebt enkel uw vriendin N. en een verwant van uw tante, H., op de hoogte gebracht van het huwelijk en dat u was gevlucht. U hebt van 16/08/2018 tot 24/03/2023 gewoond op het platteland in Caasha Caddo. U zorgde voor uw kinderen en verkocht melk. Uw partner verkocht houtskool. Uw familie heeft gedurende heel deze periode naar u gezocht. De verwant van uw tante, H., liet uw moeder weten dat ze niet meer moesten zoeken naar u omdat u een gezin had gesticht. Uw moeder kwam kort daarna te weten waar u verbleef via een lid van uw clan. U werd getipt door H. dat uw familie naar u onderweg was. U bent naar een nabijgelegen dorp gevlucht, en de volgende dag bent u met de auto uit Somalië naar Ethiopië vertrokken. U hebt gehoord van H. dat uw familie uw huis in brand heeft gestoken.

U hebt op 25/03/2023 Somalië verlaten. In Ethiopië deelde u uw verhaal met een vrouw die besloot om u te helpen. Ze betaalde uw reis naar Europa en regelde een smokkelaar voor u. Op 27/03/2023 reisde u met een vals paspoort per vliegtuig naar Turkije. Op 28/03/2023 vertrok u uit Turkije per vliegtuig naar België waar u op dezelfde dag arriveerde. U diende een verzoek in om internationale bescherming op 03/04/2023.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door uw familie omdat u bent getrouwd met een lid van een minderheidsclan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u neer: een medisch attest van uzelf en uw dochter, een geboorte akte van uw dochter, een verklaring op eer van GAMS, een bewijs van recht op een zwangerschapstoelage, en een vaccinatiefiche van uw dochter.

B. Motivering

CGVS 18/06/2024 = CGVS 1

CGVS 31/07/2024 = CGVS 2

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

1. U maakt niet aannemelijk dat u getrouwd bent een lid van een minderheidsclan.

- Gemengde huwelijken tussen leden van meerderheids- en minderheidsclans zijn taboe in Somalië. Het CGVS erkent dat in bepaalde gevallen dergelijke huwelijken kunnen plaatsvinden, maar dat hier stevast

nadelige gevolgen zijn aan verbonden zoals gedwongen echtscheidingen of moord. Gemengde huwelijken waarvan de vrouw tot een meerderheidsclan behoort en de man tot de minderheidsclan zijn bijzonder problematisch. Kinderen die voortkomen uit dergelijke huwelijken behoren toe tot de minderheidsclan en worden als 'verloren' aanschouwd door de meerderheidsclan (zie administratief dossier). Ondanks dat de regering van Somaliland beweert dat de discriminatie ten opzichte van minderheidsclans is verbeterd, blijven huwelijken met leden van de meerderheidsclan uit den boze (zie administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt dat u hiervan op de hoogte was. U zegt namelijk dat u niet mag trouwen met leden van de minderheidsclans, dat koppels die dat doen het land moeten ontvluchten, u geeft een voorbeeld van een man die werd gedood, en u verklaart dat de kinderen van gemengde huwelijken worden vermoord (CGVS 1, p12-15). U geeft ook aan dat uw clan nooit zou accepteren dat iemand trouwt met een lid van een minderheidsclan. Vrouwen die dat doen moeten noodgedwongen verhuizen of ze zouden worden opgesloten of vermoord (CGVS 2, p18). Het is daarom compleet ongeloofwaardig dat u ervan uitging dat u geen problemen zou krijgen door uw huwelijk met een lid van een minderheidsclan. U verklaart dat u dacht dat uw familie het zou accepteren omdat u huishoudelijke taken deed (CGVS 2, p18). Ook na het voltrekken van het huwelijk dacht u dat uw familie het zou accepteren en dat ze u zouden vergeven omdat ze van u hielden en u huishoudelijke taken verrichtte (CGVS 1, p19). U maakt niet aannemelijk waarom u een uitzondering zou zijn op de regel en dat uw gemengd huwelijk geaccepteerd zou worden.

- U hebt niet aan uw familie verteld dat u een relatie had omdat ze de clan van uw partner zouden achterhalen (CGVS 2, p19-20). Niettemin wist u de eerste zes maanden niet dat hij lid was van een minderheidsclan, en is het bijgevolg contradictorisch dat u om die reden niet aan uw familie over uw relatie vertelde (CGVS 2, p16). Verder is het compleet ongeloofwaardig dat u pas na zes maanden te weten kwam dat hij lid was van een minderheidsclan. Uw vriendin N. wist dat uw partner tot de Gabooye behoorde, maar heeft u dat pas na zes maanden verteld, nadat u zelf vroeg naar zijn clan (CGVS 2, p16). Gezien het gevaar dat u liep door een relatie te hebben met een lid van een minderheidsclan is het absurd dat uw vriendin u niet vertelde over zijn clan. Verder is het belang van clanlidmaatschap in Somalië enorm, het is daarom ongeloofwaardig dat u en uw partner pas na zes maanden naar elkaars clan vroegen (zie administratief dossier).

- U legt tegenstrijdige verklaringen af over het huwelijk. Enerzijds zegt u dat jullie zijn getrouwd onder het toezicht van een religieuze man en twee getuigen, dat het 23u was, en dat jullie op voorhand hadden beslist om na het voltrekken van het huwelijk te vluchten uit Borama (CGVS 1, p17-18). Anderzijds zegt u dat er maar twee personen aanwezig waren, dat het 21u was, en dat u pas die avond besloot om te vluchten (CGVS 2, p20-21).

- U legt tegenstrijdige verklaringen af over hoe vaak en wanneer jullie afspraken. Enerzijds zegt u één keer per week te hebben afgesproken, op straat in een donkere hoek (CGVS 1, p16). Anderzijds zegt u dat jullie om de dag afspraken onder een boom in de wijk Halane (CGVS 2, p16-17).

2. U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer en hoe uw familie achterhaalde waar u verbleef.

- Op de Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ) stelt u dat uw familie hoorde van uw huwelijk na de geboorte van uw eerste dochter (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ). Op het CGVS zegt u dat het tijdens uw derde zwangerschap was (CGVS 1, p13).

- U zegt dat uw familie naar uw huis kwam in Caasha Caddo vijf dagen nadat ze wisten waar u verbleef (CGVS 1, p22). Tijdens uw tweede onderhoud zegt u dat ze dezelfde avond langskwamen (CGVS 2, p22).

- Op de DVZ stelt u dat uw familie u belde en bedreigde toen u woonde op het platteland (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ). U ontkent dit op het CGVS en zegt dat u de tolk niet kon verstaan (CGVS 1, p23), terwijl u eerder bevestigde dat het verslag van dat interview aan u werd voorgelezen (CGVS 1, p14).

- U stelt dat u geen contact had met uw familie omdat u hun nummer niet had (CGVS 1, p20). Tijdens uw tweede onderhoud zegt u dat u bewust geen contact onderhield omdat uw familie zo uw locatie niet zou vinden (CGVS 2, p22).

- Het niet aannemelijk dat de verwant van uw tante, waarmee u contact onderhield, zelf aan uw familie heeft gezegd dat u getrouwd was met een lid van een minderheidsclan (CGVS 1, p19).

- Het is niet aannemelijk dat u en uw man vijf jaar lang hebben gewoond in Caasha Caddo zonder te vertellen aan de dorpsbewoners van welke clans jullie waren (CGVS 1, p21).

3. *U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplek in Somalië waardoor het niet geloofwaardig is dat u bent gevlucht naar Caasha Caddo.*

- *Gevraagd naar incidenten in Borama haalt u protesten aan die u zou gezien hebben en die zich afspeelden in 2023 (CGVS 2, p9-10). Volgens uw verklaringen hebt u sinds uw huwelijk in 2018 tot aan uw vertrek uit Somalië op het platteland in Caasha Caddo gewoond, en kon u onmogelijk deze incidenten hebben gezien (CGVS 2, p20)*

- *U verklaart dat u zeven jaar in Caasha Caddo woonde voordat uw familie dat te weten kwam. U bent in 2018 getrouwd, en u hebt Somalië in 2023 verlaten (CGVS 1, p18 & p6). U hebt bijgevolg maximum vijf jaar kunnen wonen in Caasha Caddo.*

- *U zegt dat het niet de bedoeling was om in Caasha Caddo te blijven, maar dat zodra jullie genoeg geld hadden, jullie naar het buitenland zouden vertrekken. Het is niet aannemelijk dat jullie nooit concrete plannen hebben gemaakt over hoe jullie dit zouden doen en waar jullie naar toe zouden gaan (CGVS, p21).*

4. *Er zijn nog verschillende tegenstrijdigheden in uw relaas die de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnen.*

- *Tijdens het onderhoud van 18 juni stelt u dat u op hetzelfde moment als uw man bent vertrokken naar Ethiopië, maar apart bent gereisd (CGVS 1, p11). Tijdens het onderhoud van 31 juli zegt u dat jullie samen zijn gereisd naar Ethiopië, en daar samen verbleven tot u het land verliet (CGVS 2, p14). Bij de DVZ stelt u dat u vijf dagen voor uw man bent vertrokken (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ).*

- *Op het CGVS zegt u dat u een maand verbleef in Ethiopië (CGVS 1, p23). Op de DVZ zegt u twee dagen (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ).*

- *Tijdens het onderhoud van 18 juni stelt u dat u uw gsm niet had meegenomen uit Somalië waardoor u geen contact kon onderhouden met uw man (CGVS 1, p11). Tijdens uw tweede onderhoud zegt u dat uw man geen gsm had waardoor u hem niet kon bereiken (CGVS 2, p14).*

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd K.A.M. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document bijlage 26, ingeschreven op 03/04/2023. Tijdens het persoonlijk onderhoud van (18/06/24, pagina 24-25) vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking. Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor M. te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat. Bovendien bestaan er geen ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. In geval van terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door uw familie omdat u bent getrouwd met een lid van een minderheidsclan. Uw verklaringen zijn niet geloofwaardig bevonden.

In verband met uw minderjarige dochter M., geboren op [...]04/2023 in België, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van dit kind heb ik besloten, haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat. Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen: Artikel 409 van het Strafwetboek:

§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.

§ 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§ 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.

§ 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.

Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

“Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.”

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.”

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan M. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd

Wat de verklaring op eer van GAMS betreft, dit document is een aanwijzing voor het feit dat u niet wil dat M. vrouwelijke genitale verminking ondergaat. Deze wens wordt in deze beslissing niet in vraag gesteld en is niet van dien aard de voorgaande vaststellingen te ontkrachten.

Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd ‘Kwalificatie (herschikking)’ de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie”.

Uit de neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat voorgaande vaststellingen moeten worden gewijzigd.

- De geboorteakte en vaccinatiefiche van uw dochter hebben geen invloed op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud wijzigen de voorgaande vaststellingen evenmin.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Borama, district Borama, regio Awdal Somaliland, te worden beoordeeld.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op [https:// euaa.europa.eu/](https://euaa.europa.eu/), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Wel betwisten Somaliland en Puntland de controle over de (grens)regio's Sool en Sanaag, alsook over het gebied Cayn, deel van de regio Togdheer. In februari 2023 riepen leiders van de Dhulbahanteclan de betwiste regio's Sool, Sanaag en Cayn, uit tot de onafhankelijke deelstaat SSCKhaatumo bestuurd door de Somalische federale overheid, en vroegen de Somalilandse strijdkrachten zich terug te trekken uit het gebied. Hierop braken in de stad Las Anod, de hoofdstad van de regio Sool, gevechten uit tussen milities van de Dhulbahanteclan en veiligheidstroepen uit Somaliland. De situatie bleef gespannen met periodes van kalmte, afgewisseld door sporadische opflakkingen van het geweld in de stad, of in de buurt van de stad, maar niet meer in die intensiteit zoals in de maand februari 2023.

Wat betreft Sanaag, controleert Somaliland de westelijke delen van de regio en Puntland het oostelijke deel. De controle over het gebied dat aan de regio Bari in Puntland grenst, wordt betwist. Het aantal veiligheidsincidenten in Sanaag was in de periode van januari tot en met november 2023 laag, met name 15. ACLED noteert vooral battles in deze regio. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen verschillende clanmilities. In augustus 2023 braken er gevechten uit tussen de Sacad Yoonus-subclanmilitie en de Habar Jeclo Habo-subclanmilitie. Dit clanconflict hield drie dagen aan en kostte het leven aan minstens 18

militiestrijders. Al-Shabaab, die aanwezig is in het noordoostelijke deel van de regio Sanaag, claimde de verantwoordelijkheid voor vier geweldsincidenten. De groepering is in de regio ook betrokken bij goudmijnactiviteiten en heft lokale belastingen. In de verslagperiode klasseert ACLED vier incidenten onder de filter civilian targeting met in totaal vier burgerdoden. Het gaat over twee moorden in het kader van clanwraak, de onthoofding door al-Shabaab van een vermoedelijke khat-/mirahandelaar en de moord op een Ethiopische vluchteling door onbekenden.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel. De drie regio's Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer, met uitzondering van de stad Buhodle in Togdheer waar de controle wordt betwist tussen Puntland en Somaliland, staan onder volledige controle van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. Ze behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers. In Awdal en Wogooyi Galbeed worden er tussen januari en november 2023 respectievelijk drie en vier veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED. Het geregistreerde geweld in de regio Togdheer schommelt in de verslagperiode tussen één en drie incidenten per maand (27 in het totaal). Het gaat voornamelijk om gevechten tussen Somalilandse veiligheidsdiensten en lokale clans enerzijds en tussen clans onderling anderzijds. Voor november 2023 noteert ACLED het hoogst aantal battles, namelijk 11. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en de Sool Sanaag Cayn (SSC)-militie rond Buhodle. ACLED noteert 54 dodelijke slachtoffers in de verslagperiode, waarvan 52 door battles. Er worden geen burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk clanmilitieleden en soldaten van het Somalilandse leger.

Niettegenstaande Puntland de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt het gebied nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van veiligheid, zoals de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab en ISS en rivaliteit tussen clans en strijdkrachten. De regio Bari kent de meeste geweldsincidenten van Puntland. Het staatsbestuur en veiligheidsapparaat van Puntland heeft de volledige controle over de regio Nugaal. Tussen januari en november 2023 registreert ACLED 25 veiligheidsincidenten in de regio Nugaal, waaronder 15 onder de categorie battles. Dit zijn gevechten tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten onderling, tussen onbekenden en de Puntlandse politie en clanconflicten. ACLED noteert in totaal 40 van de 44 dodelijke slachtoffers in de regio Nugaal onder deze categorie, waaronder ook burgers. Wat violence against civilians betreft, noteert ACLED onder de 9 geregistreerde incidenten, onder andere schietincidenten door Puntlandse veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende schutters.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 worden de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugaal bestempeld als regio's waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugal sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat Mevrouw K.A., I. de ouder is van een minderjarig kind aan wie de vluchtelingenstatus werd toegekend."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- "- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de Vreemdelingenwet;*
- artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève);*
- artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967;*
- schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;*
- schending van het art. 62 Vreemdelingenwet;*
- schending van de materiële motiveringsverplichting;*
- het zorgvuldigheidsverplichting;*
- het redelijkheidsbeginsel."*

Verzoekster volhardt in haar verklaringen wat haar huwelijk betreft met iemand uit een minderheidsclan. Verzoekster verwijst naar landeninformatie aangaande gemengde huwelijken. Dat hier onvoldoende rekening wordt gehouden met het feit dat verzoekster echtgenoot behoorde tot een minderheidsclan, wat een verhoogd risico op vervolging inhoudt volgens het recente EUAA-rapport *"Somalia: Country Guidance"* van augustus 2023.

Het is niet omdat verzoekster hiervan op de hoogte was en hoopte dat haar familie hier meer begrip voor zou tonen, dat hierdoor haar huwelijk niet geloofwaardig dient te worden geacht.

Er wordt onvoldoende rekening gehouden met het feit dat als verzoekster zou moeten terugkeren naar Somalië, zij niet de steun kan genieten van haar netwerk, e.g., clan en/of familie. Dit omdat zij gehuwd is met een man uit een minderheidsclan én zij samen ook een dochter hebben, die ondertussen ook erkend werd. Zo blijkt uit het EUAA-rapport *"Somalia: Country Guidance"* van augustus 2023 dat vrouwen die morele normen hebben overtreden, of verstoten worden uit hun familie/clan en alleen komen te staan, een verhoogd risico op vervolging hebben bij een terugkeer naar Somalië. Verzoekster citeert uit dit rapport.

Verzoekster en haar echtgenoot hebben een dochter samen, waardoor verzoekster duidelijk de morele normen van haar clan heeft overtreden en dus ook niet zal kunnen rekenen op enige steun bij een eventuele terugkeer naar Somalië. Dit risico werd geenszins onderzocht door de commissaris-generaal.

De commissaris-generaal houdt onvoldoende rekening met verzoeksters verklaringen hieromtrent. Zij is gehuwd met een man van een minderheidsclan en zij hebben samen een kind. Het feit dat zij samen een kind hebben, is wel degelijk een bewijs dat verzoekster effectief is moeten vluchten omwille van haar gemengd huwelijk. Verzoekster bevond zich aldus in een zeer kwetsbare positie, wat opnieuw als persoonlijk element moet bekeken worden. Een gedegen en zorgvuldig onderzoek werd niet gevoerd.

Er zijn wel degelijk verschillende elementen aanwezig die tot een verhoogd risico leiden in hoofde van verzoekster indien zij dient terug te keren naar Somaliland. Zoals reeds hierboven aangehaald, zal verzoekster geen steun kunnen vinden bij haar familie, clan en/of netwerk in Somalië, gelet op haar gemengd huwelijk. Zij zal als een alleenstaande vrouw komen te staan, waardoor zij uitermate kwetsbaar zal zijn voor vervolging. Verzoekster is een alleenstaande vrouw en zal niet kunnen terugvallen op een sociaal netwerk in haar dorp en/of clan, gezien zij een gemengd huwelijk is ontvlucht. Hiermee werd onvoldoende rekening gehouden door het de commissaris-generaal bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming.

De commissaris-generaal toont aldus niet aan dat hij rekening houdt met de actuele veiligheidssituatie in Somalië, rekening houdend met verzoeksters verhoogde kwetsbaarheid, zoals hierboven reeds werd aangehaald. Een nieuw onderzoek dringt zich op, zo niet, volgt er een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift het EUAA-rapport: *"Somalia: Country Guidance"* van augustus 2023 (stuk 3).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing, namelijk dat verzoekster haar huwelijk met een lid van een minderheidsclan niet aannemelijk maakt, niet in een ander daglicht stelt. Verzoekster kan verder haar huwelijk niet aannemelijk maken door louter te verwijzen naar algemene landeninformatie aangaande gemengde huwelijken.

Bij een gebrek aan dienstige argumenten in het verzoekschrift, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“1. U maakt niet aannemelijk dat u getrouwd bent een lid van een minderheidsclan.

- Gemengde huwelijken tussen leden van meerderheids- en minderheidsclans zijn taboe in Somalië. Het CGVS erkent dat in bepaalde gevallen dergelijke huwelijken kunnen plaatsvinden, maar dat hier steevast nadelige gevolgen zijn aan verbonden zoals gedwongen echtscheidingen of moord. Gemengde huwelijken waarvan de vrouw tot een meerderheidsclan behoort en de man tot de minderheidsclan zijn bijzonder problematisch. Kinderen die voortkomen uit dergelijke huwelijken behoren toe tot de minderheidsclan en worden als ‘verloren’ aanschouwd door de meerderheidsclan (zie administratief dossier). Ondanks dat de regering van Somaliland beweert dat de discriminatie ten opzichte van minderheidsclans is verbeterd, blijven huwelijken met leden van de meerderheidsclan uit den boze (zie administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt dat u hiervan op de hoogte was. U zegt namelijk dat u niet mag trouwen met leden van de minderheidsclans, dat koppels die dat doen het land moeten ontvluchten, u geeft een voorbeeld van een man die werd gedood, en u verklaart dat de kinderen van gemengde huwelijken worden vermoord (CGVS 1, p12-15). U geeft ook aan dat uw clan nooit zou accepteren dat iemand trouwt met een lid van een minderheidsclan. Vrouwen die dat doen moeten noodgedwongen verhuizen of ze zouden worden opgesloten of vermoord (CGVS 2, p18). Het is daarom compleet ongeloofwaardig dat u ervan uitging dat u geen problemen zou krijgen door uw huwelijk met een lid van een minderheidsclan. U verklaart dat u dacht dat uw familie het zou accepteren omdat u huishoudelijke taken deed (CGVS 2, p18). Ook na het voltrekken van het huwelijk dacht u dat uw familie het zou accepteren en dat ze u zouden vergeven omdat ze van u hielden en u huishoudelijke taken verrichtte (CGVS 1, p19). U maakt niet aannemelijk waarom u een uitzondering zou zijn op de regel en dat uw gemengd huwelijk geaccepteerd zou worden.*

- U hebt niet aan uw familie verteld dat u een relatie had omdat ze de clan van uw partner zouden achterhalen (CGVS 2, p19-20). Niettemin wist u de eerste zes maanden niet dat hij lid was van een minderheidsclan, en is het bijgevolg contradictorisch dat u om die reden niet aan uw familie over uw relatie vertelde (CGVS 2, p16). Verder is het compleet ongeloofwaardig dat u pas na zes maanden te weten kwam dat hij lid was van een minderheidsclan. Uw vriendin N. wist dat uw partner tot de Gabooye behoorde, maar heeft u dat pas na zes maanden verteld, nadat u zelf vroeg naar zijn clan (CGVS 2, p16). Gezien het gevaar dat u liep door een relatie te hebben met een lid van een minderheidsclan is het absurd dat uw vriendin u niet vertelde over zijn clan. Verder is het belang van clanlidmaatschap in Somalië enorm, het is daarom ongeloofwaardig dat u en uw partner pas na zes maanden naar elkaars clan vroegen (zie administratief dossier).*

- U legt tegenstrijdige verklaringen af over het huwelijk. Enerzijds zegt u dat jullie zijn getrouwd onder het toezicht van een religieuze man en twee getuigen, dat het 23u was, en dat jullie op voorhand hadden beslist om na het voltrekken van het huwelijk te vluchten uit Borama (CGVS 1, p17-18). Anderzijds zegt u dat er maar twee personen aanwezig waren, dat het 21u was, en dat u pas die avond besloot om te vluchten (CGVS 2, p20-21).*

- U legt tegenstrijdige verklaringen af over hoe vaak en wanneer jullie afspraken. Enerzijds zegt u één keer per week te hebben afgesproken, op straat in een donkere hoek (CGVS 1, p16). Anderzijds zegt u dat jullie om de dag afspraken onder een boom in de wijk Halane (CGVS 2, p16-17).

2. U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer en hoe uw familie achterhaalde waar u verbleef.

- Op de Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ) stelt u dat uw familie hoorde van uw huwelijk na de geboorte van uw eerste dochter (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ). Op het CGVS zegt u dat het tijdens uw derde zwangerschap was (CGVS 1, p13).

- U zegt dat uw familie naar uw huis kwam in Caasha Caddo vijf dagen nadat ze wisten waar u verbleef (CGVS 1, p22). Tijdens uw tweede onderhoud zegt u dat ze dezelfde avond langskwamen (CGVS 2, p22).

- Op de DVZ stelt u dat uw familie u belde en bedreigde toen u woonde op het platteland (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ). U ontkent dit op het CGVS en zegt dat u de tolk niet kon verstaan (CGVS 1, p23), terwijl u eerder bevestigde dat het verslag van dat interview aan u werd voorgelezen (CGVS 1, p14).

- U stelt dat u geen contact had met uw familie omdat u hun nummer niet had (CGVS 1, p20). Tijdens uw tweede onderhoud zegt u dat u bewust geen contact onderhield omdat uw familie zo uw locatie niet zou vinden (CGVS 2, p22).

- Het niet aannemelijk dat de verwant van uw tante, waarmee u contact onderhield, zelf aan uw familie heeft gezegd dat u getrouwd was met een lid van een minderheidsclan (CGVS 1, p19).

- Het is niet aannemelijk dat u en uw man vijf jaar lang hebben gewoond in Caasha Caddo zonder te vertellen aan de dorpsbewoners van welke clans jullie waren (CGVS 1, p21).

3. U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplek in Somalië waardoor het niet geloofwaardig is dat u bent gevlucht naar Caasha Caddo.

- Gevraagd naar incidenten in Borama haalt u protesten aan die u zou gezien hebben en die zich afspeelden in 2023 (CGVS 2, p9-10). Volgens uw verklaringen hebt u sinds uw huwelijk in 2018 tot aan uw vertrek uit Somalië op het platteland in Caasha Caddo gewoond, en kon u onmogelijk deze incidenten hebben gezien (CGVS 2, p20)

- U verklaart dat u zeven jaar in Caasha Caddo woonde voordat uw familie dat te weten kwam. U bent in 2018 getrouwd, en u hebt Somalië in 2023 verlaten (CGVS 1, p18 & p6). U hebt bijgevolg maximum vijf jaar kunnen wonen in Caasha Caddo.

- U zegt dat het niet de bedoeling was om in Caasha Caddo te blijven, maar dat zodra jullie genoeg geld hadden, jullie naar het buitenland zouden vertrekken. Het is niet aannemelijk dat jullie nooit concrete plannen hebben gemaakt over hoe jullie dit zouden doen en waar jullie naar toe zouden gaan (CGVS, p21).

4. Er zijn nog verschillende tegenstrijdigheden in uw relaas die de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnen.

- Tijdens het onderhoud van 18 juni stelt u dat u op hetzelfde moment als uw man bent vertrokken naar Ethiopië, maar apart bent gereisd (CGVS 1, p11). Tijdens het onderhoud van 31 juli zegt u dat jullie samen zijn gereisd naar Ethiopië, en daar samen verbleven tot u het land verliet (CGVS 2, p14). Bij de DVZ stelt u dat u vijf dagen voor uw man bent vertrokken (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ).

- Op het CGVS zegt u dat u een maand verbleef in Ethiopië (CGVS 1, p23). Op de DVZ zegt u twee dagen (CGVS-vragenlijst; verklaringen DVZ).

- Tijdens het onderhoud van 18 juni stelt u dat u uw gsm niet had meegenomen uit Somalië waardoor u geen contact kon onderhouden met uw man (CGVS 1, p11). Tijdens uw tweede onderhoud zegt u dat uw man geen gsm had waardoor u hem niet kon bereiken (CGVS 2, p14).

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd K.A.M. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document bijlage 26, ingeschreven op 03/04/2023. Tijdens het

persoonlijk onderhoud van (18/06/24, pagina 24-25) vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking. Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor M. te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen

Uit het onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat. Bovendien bestaan er geen ernstige en bewezen gronden die erop wijzen dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. In geval van terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door uw familie omdat u bent getrouwd met een lid van een minderheidsclan. Uw verklaringen zijn niet geloofwaardig bevonden.

In verband met uw minderjarige dochter M., geboren op [...]04/2023 in België, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald.

Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van dit kind heb ik besloten, haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat. Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetbepalingen: Artikel 409 van het Strafwetboek:

§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.

§ 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§ 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.

§ 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.

Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

“Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.”

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.”

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het

Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan M. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd

Wat de verklaring op eer van GAMS betreft, dit document is een aanwijzing voor het feit dat u niet wil dat M. vrouwelijke genitale verminking ondergaat. Deze wens wordt in deze beslissing niet in vraag gesteld en is niet van dien aard de voorgaande vaststellingen te ontkrachten.

Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie".

Uit de neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat voorgaande vaststellingen moeten worden gewijzigd.

• De geboorteakte en vaccinatiefiche van uw dochter hebben geen invloed op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud wijzigen de voorgaande vaststellingen evenmin."

Aangezien verzoekster haar gemengd huwelijk niet aannemelijk maakt kan er evenmin geloof worden gehecht aan de persoonlijke omstandigheden die zij aanhaalt. Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Somalië niet zal kunnen rekenen op een sociaal netwerk.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

"Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Borama, district Borama, regio Awdal Somaliland, te worden beoordeeld.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia from september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org/>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op [https:// euaa.europa.eu/](https://euaa.europa.eu/), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/ euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en

de COI Focus Somalië: Overzicht veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Wel betwisten Somaliland en Puntland de controle over de (grens)regio's Sool en Sanaag, alsook over het gebied Cayn, deel van de regio Togdheer. In februari 2023 riepen leiders van de Dhulbahanteclan de betwiste regio's Sool, Sanaag en Cayn, uit tot de onafhankelijke deelstaat SSCKhaatumo bestuurd door de Somalische federale overheid, en vroegen de Somalilandse strijdkrachten zich terug te trekken uit het gebied. Hierop braken in de stad Las Anod, de hoofdstad van de regio Sool, gevechten uit tussen milities van de Dhulbahanteclan en veiligheidstroepen uit Somaliland. De situatie bleef gespannen met periodes van kalmte, afgewisseld door sporadische opflakkingen van het geweld in de stad, of in de buurt van de stad, maar niet meer in die intensiteit zoals in de maand februari 2023.

Wat betreft Sanaag, controleert Somaliland de westelijke delen van de regio en Puntland het oostelijke deel. De controle over het gebied dat aan de regio Bari in Puntland grenst, wordt betwist. Het aantal veiligheidsincidenten in Sanaag was in de periode van januari tot en met november 2023 laag, met name 15. ACLED noteert vooral battles in deze regio. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen verschillende clanmilities. In augustus 2023 braken er gevechten uit tussen de Sacad Yoonus-subclanmilitie en de Habar Jeclo Habo-subclanmilitie. Dit clanconflict hield drie dagen aan en kostte het leven aan minstens 18 militiestrijders. Al-Shabaab, die aanwezig is in het noordoostelijke deel van de regio Sanaag, claimde de verantwoordelijkheid voor vier gewelddadigheden. De groepering is in de regio ook betrokken bij goudmijnactiviteiten en heft lokale belastingen. In de verslagperiode klasseert ACLED vier incidenten onder de filter civilian targeting met in totaal vier burgerdoden. Het gaat over twee moorden in het kader van clanwraak, de onthoofding door al-Shabaab van een vermoedelijke khat-/mirahandelaar en de moord op een Ethiopische vluchteling door onbekenden.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel. De drie regio's Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer, met uitzondering van de stad Buhodle in Togdheer waar de controle wordt betwist tussen Puntland en Somaliland, staan onder volledige controle van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. Ze behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers. In Awdal en Wogooyi Galbeed worden er tussen januari en november 2023 respectievelijk drie en vier veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED. Het geregistreerde geweld in de regio Togdheer schommelt in de verslagperiode tussen één en drie incidenten per maand (27 in het totaal). Het gaat voornamelijk om gevechten tussen Somalilandse veiligheidsdiensten en lokale clans enerzijds en tussen clans onderling anderzijds. Voor november 2023 noteert ACLED het hoogst aantal battles, namelijk 11. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en de Sool Sanaag Cayn (SSC)-militie rond Buhodle. ACLED noteert 54 dodelijke slachtoffers in de verslagperiode, waarvan 52 door battles. Er worden geen burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk clanmilitieleden en soldaten van het Somalilandse leger.

Niettegenstaande Puntland de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt het gebied nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van veiligheid, zoals de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab en ISS en rivaliteit tussen clans en strijdkrachten. De regio Bari kent de meeste gewelddadigheden van Puntland. Het staatsbestuur en veiligheidsapparaat van Puntland heeft de volledige controle over de regio Nugaal. Tussen januari en november 2023 registreert ACLED 25

veiligheidsincidenten in de regio Nugaal, waaronder 15 onder de categorie battles. Dit zijn gevechten tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten onderling, tussen onbekenden en de Puntlandse politie en clanconflicten. ACLED noteert in totaal 40 van de 44 dodelijke slachtoffers in de regio Nugaal onder deze categorie, waaronder ook burgers.

Wat violence against civilians betreft, noteert ACLED onder de 9 geregistreerde incidenten, onder andere schietincidenten door Puntlandse veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende schutters.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 worden de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugaal bestempeld als regio's waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugal sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verwijzend naar bovenstaande vaststellingen, nog los van het feit dat in verzoeksters regio van herkomst geen risico in die zin in het algemeen bestaat, zijn er geen persoonlijke omstandigheden voorhanden die de kans vergroten dat verzoekster het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP